

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ

Η ΓΛΩΣΣΑ ΜΟΥ

για την Γ' δημοτικού

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ ΑΘΗΝΑ

Με απόφαση της ελληνικής κυβερνήσεως τα διδακτικά βιβλία του Δημοτικού, του Γυμνασίου και του Λυκείου τυπώνονται από τον Οργανισμό Εκδόσεως Διδακτικών Βιβλίων και διανέμονται δωρεάν.

Η ΓΛΩΣΣΑ ΜΟΥ

για την Γ' δημοτικού

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

1/A Όνομα

1. Ακούω και γράφω:

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

2. Συμπληρώνω τις προτάσεις:

(βλάφτουν, κοιμάται, οι ελιές, γριά, γάλα, ο κήπος)

Ξυπνά ο γέρος, η

Οι καφέδες, το ωφελεί.

..... ξεράθηκε, δίψασαν.

3. Γράφω τα ουσιαστικά με το άρθρο τους στη στήλη που πρέπει:

(αυλή χαμομήλι, μωρό, δρόμος, μέρα, κήπος)

Αρσενικά

Θηλυκά

Ουδέτερα

.....
.....
.....
.....
.....

4. Συμπληρώνω με την αδριστή αντώνυμία που ταιριάζει:

(άλλοι, κάτι, κανένας, μερικοί, κάποιος)

Το πρωί οι γέροι του χωριού κάθονταν στο καφενείο.

..... απ' αυτούς διάβαζαν εφημερίδα και οι

συζητούσαν. Ξαφνικά φώναξε:

«Τα μάθατε; Χτες έγινε σπουδαίο. Βρέθηκε το φάρμακο για τα γερατειά!»

Όλοι τότε γέλασαν. δεν το πίστεψε...

5. Συμπληρώνω τις προτάσεις με τα ουσιαστικά στον πληθυντικό:

- (η νύχτα) μεγαλώνουν.
(ο πανσές) θα ανθίσουν.
(ο γεωργός) οργώνουν.

6. Συμπληρώνω, γράφοντας τα ουσιαστικά στον ενικό:

- (οι καφέδες) βλάφτει.
(τα χαμομήλια) ωφελεί.
(οι αγάπες) ομορφαίνει τη ζωή μας.

7. Βάζω παύλα, κόμμα, τελεία και ερωτηματικό όπου πρέπει:

Ωφελεί ο καφές

Όχι δεν ωφελεί Ο καφές βλάφτει

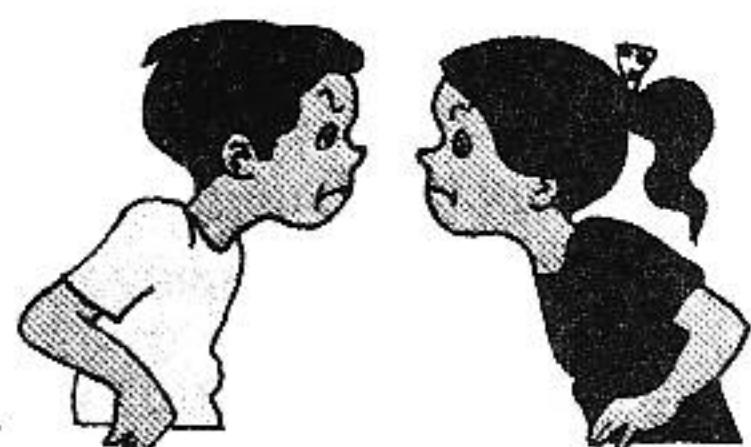
Το γάλα ωφελεί

Nαι αυτό ωφελεί

8. Συμπληρώνω με τις προσωπικές αντωνυμίες **εγώ, εμείς, εσύ, εσείς** και τις καταλήξεις των ρημάτων που λείπουν:

Ο αδερφός μου κι κάνου πότε πότε σαν το γέρο με τη γριά:

- Θα σηκωθείς, Χρύσα; με ρωτά.
- Όχι, δε σηκώνο....., του απαντ.....
- Θα πά..... καμιά βόλτα; του λέ.....
- όλο τις βόλτες σκέφτεσαι, μου λέει. Δεν έρχεσαι καλύτερα να σκαλίσου..... τον κήπο;
- Όχι, του αποκρίνο..... Δεν έρχο.....
- τα κορίτσια έχετε αγύριστο κεφάλι.
- 'Όχι, τ' αγόρια είστε πεισματάρικα.

1/B 'Овощи

1. Ακούω και γράφω:

2. Συμπληρώνω με τα άρθρα που λείπουν:

(ο, η, ἡ το· ἐνα ή ἐναν· το ἡ τον· τη ή την· της ή τις)

..... αυτοκίνητο σταμάτησε κάτω απ' καστανιές.

Αλέξης σκαρφάλωσε πάνω σ' βράχο.

μητέρα μάζεψε κυκλάμινα.

πατέρας κοίταζε Αλέξη.

Έκείνος φώναξε κάτι κι άκουσε ηχώ.

3. Γράφω εδώ μαζί με το άρθρο τους (όπου υπαρχει) τις υπογραμμισμένες λέξεις της άσκησης 2:

- Ουσιαστικά στην ονομαστική (Ποιος; Τι;) *το αυτονόμως ο*
 - Ουσιαστικά στην αιτιατική (Τι; Ποιον;) *τις υαστανίες, ένα*

4. Συμπληρώνω με τις ερωτηματικές αντωνυμίες και τις καταλήξεις που λείπουν:

- είναι εκεί; ρωτά ο Αλέξης.
- ... είναι εκεί; ακούγε η φωνή.

Ο Αλέξης άρχισε να θυμών.....

..... είναι αυτό το παιδί και θέλ να δείξ

- Μη λες εξυπνάδες, φωνάζ δυνατά.
- ... εξυπνάδες! αποκρίνε η φωνή.

5. Συμπληρώνω κάθε πρόταση με την αντωνυμία που ταιριάζει:

(κάποιος, κανένας, κάτι, με, αυτός, εκείνος, αυτοί)

- Ποιοι είναι ;
- εδώ, πάνω στο βράχο, είναι ο Αλέξης.
- εκεί, στο αυτοκίνητο, είναι ο πατέρας του.
- Ο Αλέξης και ο πατέρας του λένε:
- Πατέρα, είναι κρυμμένος στο δάσος και πειράζει.
- Όχι, Αλέξη. δεν είναι κρυμμένος.

6. Συμπληρώνω τις προτάσεις, όπως στο παράδειγμα:

- *Εμάς* θέλετε;
- Ναι, θέλω.
- κοροϊδεύεις;
- ‘Όχι, αυτός κοροϊ-
δεύει

- *Μας* δέχετε;

7. Το λέω με μια λέξη (ρήμα):

Φωνάζω δυνατά, *ζερωγίζω*

Με πιάνει θυμός, *θυμάνω*

Πέφτουν ψιχάλες,

Μεγαλώνω σε ύψος,

Βάζω στολίδια,

Κάνω φανερό,

$1/\Gamma$ Ονομα

1. Ακούω και γράφω:

2. Υπογραμμίζω στο ποίημα και γράφω παρακάτω.

(a) Μια φράση με απόστροφο και ενωτικό:

(β) Τέσσερα κύρια ονόματα:

3. Γράφω σε αλφαριθμητική σειρά τις λέξεις:

Γιάννης, Γάλλοι, Γερμανοί, Γλυκερία

Υπογραμμίζω τα κύρια ονόματα και τα ξαναγράφω κάτω από το κείμενο με το αρχικό γράμμα κεφαλαίο:

Πατρίδα μου είναι η ελλάδα. Η πρωτεύουσά της, η αθήνα, είναι μεγάλη πόλη. Πολλοί ξένοι τουρίστες έρχονται να δουν την ακρόπολη και τον παρθενώνα, να χαρούν τον ήλιο και τις ακρογιαλιές της στην κρήτη, τις κυκλαδες και στ' άλλα νησιά του αιγαίου και του ιονίου.

5. Ξαναγράφω το διάλογο, βάζοντας παύλα, ενωτικό και απόστροφο όπου χρειάζεται:

Τι σου είπε ο μαστρο Γιάννης στο τηλέφωνο;
Ξεκίνησε με το τρένο από το χωριό του.
Και πού να είναι τώρα το τρένο;
Να το, εκεί κάτω. Περνά στον κάμπο.

6. Χωρίζω σε συλλαβές τις λέξεις:

Γιάννης	φάτσα
Όσσα	Γερμανοί
Γάλλοι	κορφούλα
Έλληνες	ξωκλήσι

7. Βρίσκω στο ποίημα τις λέξεις που ομοιοκαταληκτούν:

τρένο –	<i>αρροσμένω</i>	Τέμπη –
Γάλλοι –	ξωκλήσι –
καθημερνή –		

8. Συμπληρώνω με τη λέξη που ταιριάζει, όπως στο παράδειγμα:
(μένω, προσμένω, τρένω, βγαίνω)

Έρχεται γοργό το *τρένο*
Με λαχτάρα το
Καθιστός στιγμή δε
Στο σταθμό μπαίνω και

2/A Όνομα

1. Ακούω και γράφω:

2. Υπογραμμίζω στο κείμενο πέντε σύνθετες λέξεις και τις αντιγράφω εδώ:

3. Σχηματίζω σύνθετες λέξεις και συμπληρώνω τις προτάσεις:
(μπαίνει+θγαίνει, ανεβαίνουν+κατεβαίνουν, λεμόνια+πορτοκάλια, κίτρινοι+πράσινοι, βασίλεμα του ήλιου, θα ρθούμε ξανά, πουλιά της νύχτας)

Ο Γιώργος στο περιβόλι.

Οι εργάτες στις ξύλινες σκάλες.

Σήμερα κόβουν τα

Πριν από ένα μήνα όι καρποί ήταν

Κατά το το μάζεμα σταματά.

Ο Γιώργος σκέφτεται: «Αύριο

Θα ξυπνήσουμε πάλι σαν τα

4. Γράφω σύνθετες λέξεις με τις προθέσεις από και παρά:

(από+χαιρετώ, φεύγω, κοιμήθηκα, τελείωσα)

(παρά+φορτώνω, διούλεψε; γέμισες, ψημένο)

5. Συμπληρώνω με σύνθετες λέξεις που αρχίζουν από α-, αν- ή έε-:
(κομμένο) Το περιβόλοσπιτό είναι
(χρήσιμο) τ' άλλα σπίτια. Πλάι του βρίσκεται ένα
(μπλέκει) μαγκανοπήγαδο. Ο πατέρας τους
(ήσυχος) καρπούς απ' τα φύλλα. 'Υστερα κοιτάζει
(τυχεροί) τα σύννεφα. «Είμαστε
..... Θα βρέξει πάλι», λέει.

6. Γράφω τα υποκοριστικά και μεγεθυντικά:

- αυτοκίνητο ,
γήπεδο ,
αυτιά ,
κεφάλι ,
μπουκάλι ,

7. Γράφω, δημιουργώντας στο παράδειγμα, τα ουσιαστικά και τα ρήματα που ανήκουν στην ίδια οικογένεια λέξεων:

ρήματα	ουσιαστικά σε	ουσιαστικά	ρήματα σε
τρέχω	-ιμο	τρέζυμο	αρχή
κόβω			ψώνια
μαζεύω	-μα		αγορά
κλαδεύω	-τήρι		δουλειά
γυμνάζω	-τήριο		τέλειος
			-ίζω
			αρχήγια
			-άζω
			-εύω
			-ώνω

8. Γράφω τρεις προτάσεις που να περιέχουν και από μια σύνθετη λέξη της άσκησης 3.

1. Ακούω και γράφω:

2. Ξανακοιτάζω στο κείμενο και συμπληρώνω με το ρήμα που πρέπει:

Το χωριό τους φτωχό.

Η μητέρα διστακτική.

Θα δουν πως παλικάρι...

3. Θυμάμαι αυτά που διάβασα στο κείμενο και συμπληρώνω τις πρότασεις με το ουσιαστικό ή την αντωνυμία που ταιριάζει:

(μόνος, εργάτες, ο παππούς, η γιαγιά, μετανάστης)

Οι γονείς του Βασίλη είναι

Ο πατέρας του είναι στη Γερμανία.

Όμως ο Βασίλης δεν είναι στο χωριό.

4. Συμπληρώνω ότι λείπει και τονίζω.

το ορειν χωρι, τα αγον χωραφι, ο φτωχ γεωργ, η ομορφ ανοιξ, οι πρασιν καμπ, οι χλωρ φυλλωσι, η αθλητικ εκπομπ, η μεγαλ νικ, οι δυνατ φων, οικειν ο κουρασμεν ταχυδρομ,

5. Υπογραμμίζω τα επίθετα της άσκησης 1 και τα γράφω εδώ με το άρθρο τους στα τρία γένη:

o η το

- 6. Από τα ρήματα μαντεύω και γράφω τις μετοχές:**

(σκαρφαλώνω) Το χωριό μου είναι στο βουνό.

(κουράζομαι) Ο ταχυδρόμος φτάνει..... στο σπίτι.

(χαίρομαι) Η γιαγιά μου ανοίγει την πόρτα.

7. Αντικαθιστώ τη φράση που είναι σε παρένθεση με μια λέξη που έχει το ίδιο νόημα και τη γράφω δίπλα:

Ο Βασίλης είναι (από την Ήπειρο)

Ο δάσκαλός του είναι (από την Αθήνα)

Η τισάντα του ταχυδρόμου είναι (από δέρμα)

Το χρηματόσημο είναι (από τη Γερμανία)

- #### **8. Λιαβάζω τον πληθυντικό και ξαναράφω στον ενικό:**

Δε θα 'μαστε ούτε οι πρώτοι, ούτε οι δεύτεροι...

Δε θα 'ναι ούτε ο

Λε θα , ναι σύτε π

9. Ξαναγράφω τις προτάσεις δεξιά, έτσι που να έχουν το ίδιο νόημα με τις προτάσεις αριστερά:

Ο Βασίλης ενοχλεί. *O Basīlēs eivai*

O Basijns eival

Ο δάσκαλος σκέφτεται

Ο ταχυδρόμος βιάζεται.

10. Σκέφτομαι και συμπληρωνω ό,τι λείπει:

Είμαι από ένα ορεινό χωριό της Ρούμελης, είμαι Ρουμέλης. Το χωριό μου δεν είναι ούτε μεγάλο, ούτε πλούσιο, όπως τα πεδινά χωριά. Είναι ένα μικρό χωριούδακι, χτισμένο στην πιο όμορφη πλαγιά των Αγράφων.

2/Γ Όνομα

1. Ακούω και γράφω:

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

2. Συμπληρώνω τις φράσεις του κειμένου με τα άρθρα τους:

Η λαϊκή αγορά συνοικίας.

Ένας μανάβης πίσω από πάγκο του.

Την έχουν κρύψει, για ν' ανεβάσουν τιμές.

3. Σχηματίζω φράσεις γράφοντας το δεύτερο ουσιαστικό στη γενική:

η γυναίκα, ο γέροντας

οι φωνές, οι γυναίκες

η τιμή, το λάχανο

το καπέλο, ο πατέρας

ο σωρός, τα πορτοκάλια

το ράντισμα, τα χόρτα

οι σταγόνες, τα φύλλα

η λάμψη, οι σταγόνες

ο θόρυβος, τα αυτοκίνητα

η εξυπηρέτηση, οι πελάτες

4. Συμπληρώνω με τα άρθρα που λείπουν:

Ο πατέρας κουβεντιάζει με ψαρά λαϊκής. Οι μα
νάβηδες ξεφορτώνουν καρότσες φορτηγών.

Η γριά με άντρα της ζυγίζουν πατάτες πελα-
τών.

5. Ξαναγράφω τις προτάσεις στον πληθυντικό:

Η μαμά και η γιαγιά πήγαν για ψώνια.

Ο μανάβης και ο περιβολάρης φωνάζουν.

6. Συμπληρώνω τις προτάσεις:

(τα ρέστα, σοκολοτάκια, τις ασκήσεις, ένα κατοστάρικο,

Ο πατέρας δίνει στο μανάβη

Ο μανάβης δίνει στον πατέρα

Η Αννιώ προσφέρει στη γιαγιά

Εγώ δείχνω στους δασκάλους

7. Ξαναγράφω τις προτάσεις της άσκησης 6, όπως στο παράδειγμα:

O πατέρας του δίνει ένα υποστήριγμα.

8. Σκέφτουαι και συμπληρώνω ό,τι λείπει:

«Σ' ενοχλεί ο θόρυβος των αυτοκινήτων;» «Ναι, ενοχλεί.»

«Πότισες τα δέντρα του περιβολίου.....;» «Ναι, πότισα».

«Ακούς φωνές των εμπόρ.....;» «Ναι, ακούω».

«Έδωσες το σημείωμα στους γείτον.....;» «Τ..... τ.... έδωσα».

2/Δ Όνομα

1. Ακούω και γράφω:

2. Συμπληρώνω τα ρήματα. Αν χρειαστεί, κοιτάζω στο κείμενο.

Κάτω από το σπίτι του Αποστόλη σταμάτησε κάμποση
ώρα. Τ' αδέρφια του βγήκε στα παράθυρα.

Είπαν πολλά παινέματα και τελεί με το δίστιχο:

Το «Έλλη» μας δεν καρτερά, για τούτο και μισ... την
άγκυρά του σήκ..., σ' άλλο λιμανί μπ... νει.

— Καλά, μητέρα, δε θ' αργό.

– Μην καθυστερ..... Εγώ θα κάθ..... να περιμ.....

Όταν άρχισε να νυχτώνεται παιδιά το συνόδιο στα σπίτια, τραγουδώντας τα κάλαντα. Γελαστά πρόσωπα πρόβηση στις πόρτες και στα παράθυρα.

3. Γράφω τα ρήματα στον αδριστό, όπως στο παράδειγμα:

αγαπώ,	<i>αγάπησα</i>	φοβάμαι,	<i>φοβήθηκα</i>
συζητώ,	χάνομαι,
τηλεφωνώ,	γεννιέμαι,
εξηγώ,	ντύνομαι,
φυσώ,	χτυπιέμαι,

4. Γράφω τα αντίθετα ρήματα, όπως στο παράδειγμα:
(προχωρώ, αρχίζω, σηκώνομαι, έρχομαι, ξημερώνω, μπαίνω)
σταμάτησαν – ωροχώρησαν βγήκαν –
τελείωσαν – νυχτώνει –
θα κάθομαι – μισεύει –

5. Συμπληρώνω τα ρήματα με τις καταλήξεις -ται ή -τε:

Είναι απόλυτη ησυχία. Άχνα δεν ακούει
Ακού τι σας λέω;
Αν με χρειαστεί , με φωνάζει
Κανένας δε σε χρειάζει

6. Συμπληρώνω τις προτάσεις με τα ρήματα στη σειρά που δίνονται:

(φυτεύομαι, καρπίζω, τρυγώ, πατώ, γίνομαι, γεμίζω, θυμάμαι, φαίνομαι, υψώνω)

Φυτεύτηκαν με κλήματα τα χωράφια, έγιναν αμπέλια, Ο Αγκαίος έβαλε τους δούλους του να τα Εκείνοι στο ληνό τα σταφύλια. Κι όταν ο μούστος κρασί, πρόσταξε το γερο-δούλο να του ένα κροντήρι. « τι μου είπες κάποτε;» του λέει γελώντας. «Δε σου πως έπεσες έξω;» Και το κροντήρι έτοιμος να πιει.

7. Συμπληρώνω με τα ρήματα στη σειρά που δίνονται:

(γνωρίζομαι, φαίνομαι, φοβάμαι, ζω, βρέχω)

Η γριά και αν στολίζεται, στον ανήφορο

Η καλή μέρα από το πρωί

Καθαρός ουρανός αστραπές δε

Φυλαχτείτε από μια κακή ώρα, να χίλια χρόνια.

Για να φάτε θαλασσινά, πρέπει να τα πόδια σας.

3/A 'Ovoia

1. Ακούω και γράφω:

2. Συμπληρώσω τις προτάσεις του κειμένου με ό,τι λείπει:

Περνάει μέσ' από και πολιτείες.

Τα δυνατά φώτα φέγγουν.

Ο νους του ταξιδεύει εκεί από το
μεγάλο φορτηγό, από φτερό.

..... να 'χουμε τίποτα δυσάρεστα,

..... να κοιμηθείς.

Έλα, φτάσαμε, είπε ο σύντροφός του.

Κοιμήθηκες χιλιόμετρα.

3. Συμπληρώνω, όπως στο παράδειγμα:

(μικρός) Το ταξί είναι μηρότερο από το φορτηγό.

(μεγάλος) Το φορτηγό είναι το ταξί.

(σύντομος) Αυτός ο δρόμος είναι εκείνον.

(καλός) Αυτή η εκπομπή είναι την άλλη.

4. Συμπληρώνω με τις λέξεις καινούριος, μακρινός, τελευταίος και διάφορος:

Ο θείος μου οδηγεί ένα καινούριο λεωφορείο και κάνει ταξίδια.

Στο ταξίδι του με πήρε μαζί του.

Το λεωφορείο ήταν γεμάτο επιβάτες, ο δρόμος όμως ήταν ακόμα άδιάσπιτος. Ένας νέος άντρας παρακάλεσε το θείο μου ν' ανοίξει το ραδιόφωνο. Ήχε ωραία μουσική. Μερικοί επιβάτες στα τελευταία καθίσματα άρχισαν να τραγουδούν. Ύστερα από τετρακόσια χιλιόμετρα ταξίδι, σταμάτησαμε κάπου να φάμε. Το φαγητό ήταν θαυμάσιο. Ο θείος μου πλήρωσε εξακόσια δραχμές.

5. Ξαναγράφω, όπως στα παραδείγματα:

(φτάσουμε νωρίτερα – αργήσουμε)

Καζύπερα να φτάσουμε νωρίτερα ωστόπου μαρτυρούμε.

(πάρουμε ένα ταξί – περιμένουμε)

Ο βιαστικός οδηγός πέρασε με κόκκινο.

Ο αργός βιαστικός πέρασε με κόκκινο.

Ο αυστηρός τροχονόμος του σφύριξε.

..... του σφύριξε.

(ένα πορτοκάλι) Ο χυμός ενός πορτοκαλιού.

(ένας μαθητής) Η σάκα

Βλέπω (τα πουλιά που πετούν) το αέραγμα των ωμηιάν.

Παρακολουθώ (τους αθλητές που τρέχουν)

Ο κυρ Πάνος (οδηγεί φορτηγό) είναι αργός φορτηγού.

Ο κυρ Χρήστος (φυλάει το τσίρκο)

3/B Όνομα

1. Ακούω και γράφω:

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

2. Συμπληρώνω τις προτάσεις του κειμένου με ό,τι ταιριάζει: (ολόγυρα, κάμποσο, στην Αιτωλία, εκεί μέσα, από τη ζέστη, κάποτε, να μην ξεραθεί, με προσοχή, πολύ)

Ο θεός Διόνυσος φιλοξενήθηκε από τον Οινέα.

Το έβγαλε και τύλιξε τις
ριζούλες του με λάσπη. Ήταν άνοιξη κι έπρεπε να το προ-
φυλάξει

Περπάτησε Ήταν όμως ακόμα μακριά.

Έβαλε το φυτό κι έτσι έφτασε κάποτε
και χάρισε το φυτό στον Οινέα.

3. Μεγαλώνω τις προτάσεις με ό,τι ταιριάζει:

(μήπως, γιατί όχι, όχι μόνο, και βέβαια)

- θέλεις αυτό το μικρό κομμάτι;
- το μικρό και το μεγάλο θέλω.
- ; Και τα δυο να σου τα δώσω.
- να μου τα δώσεις.

(για να το προφυλάξει, τόσο σφιχτά, από το κρύο, πολύ)

Έβαλε το κλήμα στο κόκαλο

Το κλήμα ήταν κολλημένο που δεν έβγαινε.

Έτρεμα Η νύχτα ήταν κρύα.

4. Μεγαλώνω τις προτάσεις με ό,τι ταιριάζει:

(τη νύχτα, σε λίγο, κάπου κάπου, το χειμώνα)

..... άκουσαν το σκύλο που γάβγιζε.

Να περνάς να σε βλέπουμε.

..... πρόβαλε ο ήλιος από την ανατολή.

..... ανάβουμε το τζάκι.

(γύρω του, μπροστά της, σε μια πέτρα, μέσα από το χωριό)

Κοίταξε για να βρει έναν ίσκιο.

Κάθισε να ξεκουραστεί.

..... απλωνόταν ο απέραντος κάμπος.

Σε λίγο περνούσε

(με προσοχή, γελώντας, σαν πουλί, αδιάκοπα)

Ο κυνηγός βάδιζε

Τα κύματα χτυπούσαν το καράβι.

Η Άννα τραγουδούσε

Μπήκε στο σαλόνι και μας διέκοψε.

5. Σκέφτομαι και γράφω λέξεις που απαντούν στην ερώτηση:

Πού; *εδώ*,

Πότε; *τώρα*,

Πώς; *γρήγορα*,

3/Γ Όνομα

1. Ακούω και γράφω:

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

2. Συμπληρώνω με τις παρακάτω φράσεις του κειμένου:

(ο Χρίστος και ο Λάμπρος – Πώς αργεί – Ε! φτάνει πια! –
πού θα πάει! – Πώς και πώς – Αχ! και να μπορούσα)

Δε θα μεγαλώσω, ωσύ θά σάει!

..... να 'ρθει εκείνη η μέρα!

..... την περιμένω!

..... να μεγαλώσω τώρα...

Οι δυο αχώριστοι φίλοι,

τον σταματούν.

Δε θα μεγαλώσεις μόνο εσύ!

3. Ενώνω τις τέσσερις προτάσεις σε μία προσέχοντας πού θα βάλω κόμμα:

Θα 'θελα να παίζω κιθάρα. Θα 'θελα να παίζω ακορντεόν.

Θα 'θελα να παίζω βιολί. Θα 'θελα να παίζω μελόντικα.

4. Γράφω πώς λέμε συνήθως με λιγότερα λόγια:

- Για πού το 'βαλες, Γιώργο;
 - Πηγαίνω για την Πάτρα.
 - Καλό ταξίδι να έχεις.
 - Δώσε χαιρετισμούς στο Νίκο.

Για ωσύ, Γιώργο;

5. Συμπληρώνω τις προτάσεις με τα επιφωνήματα που ταιριάζουν:

(μακάρι! ποπό! οχ! άιντε! μπράβο! ζήτω!)

«Θα 'θελες να ήσουν μεγάλος;» «..... να ήμουν!»

«Παιδιά, σήμερα θα πάμε εκδρομή.» «.....».

«Είμαστε όλοι εδώ.» «..... ας ξεκινήσουμε καμιά φορά

«Το ποδήλατο του Νίκου.» «..... Τι ωραίο ποδήλατο!...»

«Μαίρη, πρόσεχε!» «..... λέρωσα το φόρεμά μου.»

«Σου αρέσουν οι ζωγραφιές μου;» «Πολύ ωραίες,»

6. Γράφω μια πρόταση, βάζοντας τις λέξεις σε κανονική σειρά:
(πίνει, κάθε, ο, γάλα, Περικλής, πρωί)

Ποιος κάνει τι; πότε;

Ξαναγράφω την ίδια πρόταση, αλλάζοντας τη σειρά των λέξουν με με ταυτίσμα:

- #### 7. Συσπλρούνα με που πού πρε πόσ

Κάποτε ο Περικλής άκουσε τα παιδιά πίνουν
το γάλα τους μεγαλώνουν γρήγορα. Από τότε ο Περικλής,
..... είναι μικρός, πίνει κάθε μέρα το γάλα του και
ρωτάει: «..... σας φαίνομαι; Μεγάλωσα, δε μεγάλωσα;»
Ο καημένος περιμένει και να μεγαλώσει. Θα
μεγαλώσει όμως, Θα πάει! Και τότε θα δούμε!...

4/A Όνομα

1. Ακούω και γράφω:

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

2. Υπογραμμίζω όσες από τις παρακάτω φράσεις υπάρχουν και στο κείμενο. Ύστερα σημειώνω με X αυτές που φανερώνουν κυριολεξία:

- Άραξε σε μια χρυσή ακρογιαλιά.
- Αγόρασε μια χρυσή καδένα.
- Το χωριό κινδυνεύει από την πλημμύρα του ποταμού.
- Μέσα στην ήσυχη πλημμύρα του ήλιου.
- Κάποιο σύννεφο πέρασε από το πλατύ του μέτωπο.
- Ένα σύννεφο φάνηκε στο γαλάζιο ουρανό.
- Σε λίγο ο ουρανός σκοτείνιασε.
- Το πρόσωπο κι η όψη του σκοτείνιασε.

3. Γράφω από μια παρομοίωση με τις λέξεις περιστέρι βελούδο, φωτιά, σίδερο, όπως στο παράδειγμα:

Τα σωιτάνια φάνταζαν σαν ματάζεννα ωεριστέρια.

.....
.....
.....
.....
.....

4. Γράφω σε τρεις στήλες τις παρακάτω λέξεις, ανάλογα με το νόημά τους:

(μονοπάτι, λεωφόρος, παλικάρι, χωριό, συνοικισμός, αντρειωμένος, δρόμος, λεβέντης, πρωτεύουσα, ήρωας, εθνική οδός, στρατί, πόλη)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5. Γράφω τη συντομογραφία των λέξεων ή φράσεων:

και τα λοιπά	χιλιόμετρα
και άλλα	τηλέφωνο
μέτρα	δραχμές
σελίδα	κύριος ή κυρία
πριν από το μεσημέρι	παραδείγματος χάρη
	μετά το μεσημέρι

6. Αλλάζω τις φράσεις με ας στην αρχή:

– Βρέχει.	– Πήγαινε να δεις.
–	–
– Θα βραχείς.	– Θα γυρίσει με το καλό.
–	–

7. Αλλάζω τις φράσεις σε ερωτήσεις με το να:

Δε φοβάμαι.

Να μη φοβάμαι;

Ζουν χωριστά.

Θα σου τηλεφωνήσω.

Δεν ξέρω ποιοι είναι αυτοί.

Δεν ξέρω αν ζουν ακόμη.

1. Ακούω και γράφω:

2. Γράφω με μια σύνθετη λέξη πώς λέγεται αυτή που έχει:

ρόδινα μάγουλα:

Ξανθά μαλλιά:

μαύρα μάτια:

καλή καρδιά:

3. Γράφω με μια από τις σύνθετες λέξεις ζωόφιλος, θαλασσόδαρτος, βιβλιοδέτης, οπωροπώλης, καντηλανάφτης πώς λέγεται αυτός που:

δένει βιβλία:

τον δέρνει η θάλασσα:

ανάβει τα καντόλια:

φιλεί (=αγαπάει) τα ζώα:

πουλάει οπωρικά (=φορύτα):

4. Γράφω όσες λέξεις ξέρω που να ανήκουν στην ίδια οικογένεια με τα ρήματα:

χωρίζω,
ετοιμάζομαι,
κατεβάζω,
φιλιώνω,

5. Συμπληρώνω το παρακάτω κείμενο με το κατάλληλο ρήμα:
(φιλώ, ξεκινώ, περνώ, αργώ, χτυπώ, βοηθώ, προϋπαντώ)

Κάθε πρωί που η Αγγελική για το σχολείο
τη μητέρα της. Το μεσημέρι, μόλις το κου-
δούνι, η Αγγελική δεν καθόλου. τη
σάκα στον ώμο και τρέχει για το σπίτι. Η μητέρα κι ο αδερ-
φός της την στη σκάλα και τη
να βγάλει τη σάκα της.

6. Από τα παρακάτω ρήματα σχηματίζω επίθετα σε – τικός ή – τος:

	Αρσενικό	Θηλυκό	Ουδέτερο
ορμώ >
περνώ >
χωρίζω >
κλείνω >
καμαρώνω >

7. Συμπληρώνω τις φράσεις με τα επίθετα που γίνονται από τα ουσιαστικά των παρενθέσεων:

Περπατούσα μόνος στους (σκιά) δρόμους του
(καρπός) κάμπου με το (αφρός)
χώμα. Η λίμνη έμοιαζε (ασήμι), καθώς έπε-
φταν πάνω της οι ακτίνες του ήλιου. Μου φαινόταν πως
είχα βρεθεί σ' έναν τόπο (παραμύθι)
Ξαφνικά από πέρα άκουσα μια (ζωή) φωνή. Οι
(φούντα) θάμνοι δε μ' άφηναν να δω
ποιος με φώναζε.

4/Γ Όνομα

1. Ακούω και γράφω:

2. Διαβάζω τις δυο πρώτες παραγράφους του κειμένου και γράφω εδώ από έναν τίτλο για την καθεμιά:

3. Κάποιος μπέρδεψε τις φράσεις της παρακάτω παραγράφου.
Γράφω σε κάθε τετραγωνάκι τον αριθμό που δείχνει με ποια
σειρά πρέπει να διαβαστούν:

- Το σκυλάκι τραβούσε πάντα μπροστά με πηδήματα και κουνούσε την ουρά του. Μια μέρα μας πήρε ο παππούς και πήγαμε στη στάνη. Είχαμε μαζί μας και το μικρό σκυλάκι μας, τον Πιστό. Έτσι έκανε, όταν το παίρναμε στην εξοχή.

4. Βάζω κόμμα όπου χρειάζεται:

Ο σκύλος είχε σηκωθεί στα πισινά του άπλωσε τα μπροστινά του πόδια σαν χέρια έγρουξε και τα μάτια του τρέχαν σαν ανθρώπου.

5. Συμπληρώνω, όπως και στην άσκηση 4:

(μήπως, μη(v), ενώ, ή)

είναι προσεχτικός, την έπαθε αυτή τη φορά.

Φοβάμαι αργήσω.

Ανησυχώ δεν πήρε το γράμμα μου.

Έρχεσαι μαζί μου φεύγω μόνη.

(γιατί, επειδή, όταν, μόλις)

έρθει ο Σεπτέμβρης, περίμενε βροχές.

Δεν ήξεραν βρίσκομαι εδώ.

Τους αγαπούσα όλους, ήταν καλοί φίλοι.

Θα ησύχαζε λιγάκι, θα αποφάσιζε τι θα έκανε.

6. Συμπληρώνω τις προτάσεις με την κατάλληλη λέξη:

(πώς, ότι, ότι, που, και, αλλά)

Η νύχτα είχε πέσει πια μαύρη. Δεν έβλεπες τίποτα απ' τα παράθυρα, από το θόρυβο 'καναν οι ρόδες του αυτοκινήτου ένιωθες όλο τρέχαμε πάνω σε παχιές λάσπες σε νερό.

Ελπίζαμε θα φτάναμε γρήγορα. Κάναμε λάθος.

Έχεις δίκιο και να πεις.

7. Βάζω κόμμα όπου πρέπει και συμπληρώνω με κάτι που ταιριάζει:

Το καλοκαίρι μου αρέσει γιατί

Όλοι ανησύχησαν μήπως

Η Μάρω είναι ψηλή ενώ

Ο δάσκαλος είπε ότι

ΕΚΔΟΣΗ Ε' 2005 - ΑΝΤΙΤΥΠΑ 150.000 - ΑΡ. ΣΥΜΒΑΣΗΣ 025 / 13 - 5 - 2005

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: Χ. ΧΑΜΠΑΡΤΣΟΥΜΙΑΝ - ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: ΒΙΒΛΙΟΔΟΜΗ Α.Ε.Ε.

ISBN 960 - 06 - 0049 - X